

Vestitorul

Buletinul Parohiei "Sf. Apostoli Petru si Pavel"
Kitchener – Waterloo, Ontario

Martie 2003

Editor: Pr. Didel Furtuna

"Iar in a sasea luna a fost trimis ingerul Gavriil de la Dumnezeu, intr-o cetate din Galileea, al carei nume era Nazaret, catre o fecioara logodita cu un barbat care se chema Iosif, din casa lui David; iar numele fecioarei era Maria. Si intrand ingerul la ea, a zis: 'Bucura-te, ceea ce esti plina de har, Domnul este cu tine. Binecuvantata esti tu intre femei.' Iar ea, vazandu-l, s-a tulburat de cuvantul lui si cugeta in sine: 'Ce fel de inchinaciune poate fi aceasta?' Si ingerul i-a zis: 'Nu te teme, Marie, caci ai aflat har la Dumnezeu. Si iata vei lua in pantece si vei naste fiu si vei chema numele lui Iisus. Acesta va fi mare si Fiul Celui Preainalt se va chema si Domnul Dumnezeu li va da tronul lui David, parintele Sau. Si va imparati peste casa lui Iacov in veci si imparatia Lui nu va avea sfarsit.' Si a zis Maria catre inger: 'Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu stiu de barbat?' Si raspunzand, ingerul i-a zis: 'Duhul Sfânt Se va pogori peste tine si puterea Celui Prea Inalt te va umbri; pentru aceea si Sfântul care Se va naste din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema.' Si iata Elisabeta, rudenia ta, a zamislit si ea fiu la batranetea ei si aceasta este a sasea luna pentru ea, cea numita stearpa. Ca la Dumnezeu nimic nu este cu neputinta.' Si a zis Maria: 'Iata roaba Domnului. Fie mie dupa cuvantul Tau!' Si ingerul a plecat de la ea." (Luca 1, 26-38)

"Fie mie dupa cuvantul tau!" (Luca 1, 38)

Sunt cuvinte ce vor schimba destinul ciclic al istoriei. In numele intregii omeniri, Maica Domnului isi asuma responsabilitatea suprema de a da viata dupa trup lui Mesia. Dumnezeu cel nemarginit, isi gaseste salas in trupul plapand al unei fecioare. Pare incredibil, dar finitul se uneste cu infinitul, iar timpul se uneste cu vesnicia.

In Vechiul Testament Dumnezeu ii obisnuieste pe evrei cu manifestari puternice, cu tunete, cu fulgere, flacari uriase, semne ce indicau o prezenta trecatoare, exterioara omului. Acum Dumnezeu cel atotputernic devine Dumnezeu intim si tainic. Cu aerul unui oaspete misterios, ingerul Gavriil intra in casa umila a Mariei si a lui Iosif.

Arhanghelul, el insusi coplezit de maretia evenimentului face plecacune in fata Fecioarei. Gestul este inexplicabil pentru o fiinta umana, iar mirarea Mariei este evidenta. Vestea a surprins-o, iar propunerea ingerului pare de nerealizat in viziunea Fecioarei. Preasfanta uzeaza "logica imediatului terestru": "Cum va fi aceasta de vreme ce eu nu stiu de barbat?"

Arhanghelul ii da de stire ca evenimentul nu tine de ordinea fireasca, mai mult, miracolul nu este doar o simpla teofanie, ci Fiul lui Dumnezeu, personal, se angajeaza intr-o misiune pamanteasca. Dumnezeu vrea sa devina Om, vrea sa se infrateasca cu noi! Si nu ne copleseste printr-o aparitie meteorica, ci se zamisleste, se concepe in pantecele unei Fecioare. Cel ce este deasupra legilor naturale se supune legilor naturale. Prilej de filosofare si pentru ingerul Gavriil: "La Dumnezeu nimic nu este cu neputinta"

Fecioara Maria se simte coplesita, dar responsabila. Angajata intr-un viitor necunoscut, accepta "aventura" si se lasa in voia lui Dumnezeu. "Fie mie dupa cuvantul Tau!" sunt cuvinte ce vor avea ecou pentru eternitate si vor implini "recrearea" lumii.

Precum odinioara Dumnezeu a creat lumea zicand "Sa fie...", asa acum Fecioara Maria zice "Fie...", "semnand" cu Dumnezeu "contractul" de mantuire a lumii. Hotararea a fost luata "de comun acord", Dumnezeu pe de o parte, omenirea, pe de alta parte, reprezentata prin Fecioara Maria. Dumnezeu respecta voia libera a omului si din expresia "Fie mie..." ne dam seama ca exista posibilitatea alegerii. Dumnezeu doreste ca omul sa se angajeze liber in optiunea lui de a fi alaturi de El.

Perioada de sarcina ce a urmat va fi avut momente de tandrete si de intimitate ale Maicii Sfinte cu Pruncul ei, asa cum se intampla cu oricare mama. Dumnezeu creste in pantecele ei cu tot ce inseamna natura si complexitatea fiintei umane.

Noi crestinii ortodocsi, o preaveneram pe Fecioara Maria si, in cultul nostru bisericesc are intaietate intre toti sfintii. Misiunea ei pe pamant a fost covarsitoare pentru iconomia mantuirii oamenilor.

Odata cu intruparea Fiului, in Preasfanta Fecioara pacatul adamic (pe care toti il mostenim) devine inactiv, nemaiputandu-se manifesta. Aici apare deosebirea fundamentala intre noi, crestinii ortodocsi pe de o parte si romano-catolici si protestanti pe de alta parte. Daca romano-catolicii merg pana la a spune ca Fecioara Maria s-a nascut in afara pacatului stramosesc (asa-numita dogma despre "imaculata conceptiae"), protestantii si mai ales neoprotestantii o considera pe Maica Sfanta o femeie simpla, de rand, care a mai avut si alti copii.

Daca dogma "imaculatei conceptii" poate fi tolerata, desi nu are acoperire, teza protestanta este de-a dreptul o blasfemie la adresa Maicii Sfinte si o ofensa adusa Fiului ei care o pretuieste atat de mult.

Parintele Nicolae Steinhardt de la Rohia marturiseste pitoresc si cu talc: "*Pentru marea majoritatea masa a oamenilor, Maica Domnului e maica mereu gata sa ierte, sa se roage, sa indrazneasca a cuprinde pe Domnul cu temeritatea ei de mama si sa-L roage pentru sarmanii muritori. (...) Maica Domnului e izvorul lacrimilor, e neobosita noastra aparatoare (avocata) si staruitoarea noastra solitoare impotriva dreptatii stricte. Reprezinta in cer dulceata feminina si nemarginita dragoste materna. Pacat de cei care o nesocotesc. (...) Nu-mi este rusine sa mi-o inchipui pe Maica Domnului, zbatandu-se, cerand, intervenind, staruind; dupa cum nu-mi este rusine a mi-o inchipui copilareste – dar nu eretic – alergand la poarta raiului cu o chisea de argint in mana si cu mahrama pe brat ca sa intampine pe ucenicii Fiului ei, sa le ureze bun venit, sa-i imbie cu neinchipuit de buna dulceata si sa le stearga sudoarea fruntii si sangele cu mahrama ei cea sfanta. Cu ce privire o vor intampina la poarta imparatiei pe Maica Domnului, despre care spun ca este "o simpla femeie"? De aceea, buna socotim regaciunea crestineasca dinainte de culcare: "Ajuta-mi cu Sfanta Doamna Fecioara Nascatoare de Dumnezeu si cu toti sfintii in veci, amin"*

Pr. D. Furtuna

Postul crestin ortodox

"Este o infranare pe un anumit timp, fie partial, fie total, de la mancare, bautura, viata conjugala, distractii, vorbire multa si alte desfatari, cu scopul de a ne ruga mai mult lui Dumnezeu, de a ne pocai, a ne spovedi si a ne impartasi cu Trupul si Sangele Domnului.

Porunca postului a fost data in Rai: "Nu mancati din pomul cunostintei binelui si raului" (Fac.2,17), a poruncit Dumnezeu lui Adam si Evei.

Acest pom avea un dublu simbol: al dependentei fata de Dumnezeu si al avertizarii ca in ziua in care vor

manca, vor amesteca binele cu raul si vor muri cu trupul. Daca Adam si Eva ar fi postit, n-am mai fi avut nevoie de postul de acum.

Ne-am imbolnavit prin neascultare si trebuie sa ne vindecam prin ascultarea de Dumnezeu si prin post (infranare) Cei ce se plang ca nu pot posti o fac din doua motive: fie ca nu inteleg rostul postului, fie ca sunt bolnavi sufleteste si nu vor sa porneasca pe calea insanatosirii morale. Acei oameni care nu postesc nu pot simti prezenta lui Dumnezeu, nu pot sa realizeze lucruri duhovnicesti in viata, nu pot sa aiba ajutorul lui Dumnezeu. Disciplina biologica, schimbarea traiectoriei tentatiei, canalizarea energiei inmagazinate in fiinta noastra pot fi foarte usor controlate cu ajutorul harului Duhului Sfânt din Sfintele Taine ale Bisericii noastre Ortodoxe. Deci, numai Biserica, prin Sfintele Taine, prin preot, ne poate ajuta.

Temeiul scripturistic al postului

Dumnezeu a dat in rai porunca de a nu manca din pomul cunostintei binelui si raului, pentru ca omul sa practice virtutea infranarii, care este prima masura si conditie a insanatosirii morale.

Omul este chipul lui Dumnezeu prin ratiune, vointa, sentiment (treimea umana) si este asemenea lui Dumnezeu prin sfintenie, care se obtine prin practicarea virtutilor. Atunci cand omul se infraneaza in ceea ce priveste mancarea, el devine stapanul trupului, nu se mai lasa ispitit de el si nu mai este robul lui.

Adam, nesocotind porunca divina, a amestecat binele cu raul, porunca lui Dumnezeu de a nu manca si ispita diavolului de a manca, rezultand pacatul care a adus blestemul lui Dumnezeu si moartea trupezasca. Astfel, Adam si Eva au pierdut, prin mandria mintii si pofta trupului, comuniunea harica cu Dumnezeu, fiind dezbracati de haina cea tesuta de Dumnezeu – camasa Duhului Sfânt, care ii protejase pana atunci impotriva greutatilor vietii.

Sfintii Parinti ai Bisericii Ortodoxe arata ca lacomia pantecelui este primul pacat capital, din care izvorasc toate patimile. Intr-adevar, imbuibarea duce adesea la betie si lene, iar acestea aprind trupul spre desfranare. Toate acestea, avand nevoie de bani, conduc la furt, inselaciune, avaritie. Cine nu poate dobandi bani si intristeaza, se manie si invidieaza pe cei care au si, astfel, rezulta pacate mari a caror urmare este moartea sufleteasca si trupezasca.

Postul este, in schimb, spre folosul trupului si al sufletului, pe care le purifica si le intareste prin harul lui Dumnezeu. Din aceste motive si legea Vechiului Testament recomanda postul si arata foloasele lui: “Nu fi nesatios intru toata desertaciunea si nu te apleca spre mancaruri multe... pentru nesat multi au pierit, iar cel infranat isi va spori viata” (Sirah 37, 32-34)

Mantuitarul a postit 40 de zile si 40 de nopti si tot el ne invata cum sa postim pentru ca “diavolul nu poate fi izgonit decat prin post si rugaciune” (Matei 17, 21). In Noul Testament “Sfintii Apostoli slujeau Domnului, se rugau si posteau” (II Cor. 6, 5).

Temeiul patristic al postului

Sfintii Parinti spun ca postul:

- Potoleste poftele trupului (Sf. Evagrie Monahul)
- Deprinde vointa sa domine asupra lacomiei pantecelui, care alunga toate virtutile (Nil Ascetul)
- Este o jertfa bineplacuta lui Dumnezeu si deci un act de cult

Raspundem cititorilor nostri

Ce este pacatul stramosesc si in ce consta?

La inceput, primii oameni puteau contempla lumea cu ochi duhovnicesti si se bucurau de prezenta directa si nemijlocita a lui Dumnezeu. Dupa caderea in pacat, Adam si Eva au pierdut perceptia duhovniceasca a lumii ("au cunoscut ca sunt goi") si au inceput sa vada mai mult cu ochi trupesti. Urmarea a fost dramatica: primii oameni au fost "alungati din rai", adica au pierdut comunicarea directa cu Dumnezeu, iar natura inconjuratoare a inceput sa le fie ostila. Alterandu-se "chipul lui Dumnezeu" (sufletul) in om, Creatorul a hotarat moartea trupestasca. Numai asa raul nu se putea invesnici.

In mod potential, Adam si Eva cuprindeau in ei intreaga omenire, in asa fel incat fiecare dintre noi mostenim pacatul stramosesc. Insa nu trebuie sa intelegem ca mostenim acest pacat ca pe o pata de care nu mai putem scapa, ci mostenim un mediu viciat, un climat in care ne este mai usor si mai la indemana sa facem raul decat binele.

.....

Anunturi

- Duminica, 16 martie 2003, dupa Sfanta Liturghie, a avut loc sedinta Adunarii Parohiale, avand pe ordinea de zi:
 - Prezentarea raportului financiar al parohiei "Sf. Ap. Petru si Pavel" pentru anul 2002
 - Alegerea membrilor Consiliului Parohial pentru anul 2003; in urma alegerilor a rezultat urmatoarea componenta a consiliului:
PRESEDINTE: D-I John Ecsedi
VICEPRESEDINTE: D-I Marius Iove
CASIER: D-I Cristian Tarta
CONTROLORI: D-I Florin Calugarescu, D-I Peter Scopu
MEMBRI: D-I Sica Cojocariu, D-I Nelu Barbu, D-I Nicolae Bidilici, D-I Irinel Coman
CANTOR: D-I Luca Lazar
Pr. PAROH: Didel Furtuna
- Biserica noastra se afla in Kitchener, str. Frederick, nr. 74
- Persoane de contact pentru eventuale informatii:
 - **Pr. D. Furtuna**, 17-15 Vicmount Dr., Kitchener, N2M5B4, **(519) 745-4097**
 - **D-I John Ecsedi** (Presedintele Consiliului Parohial) **(519) 894-1952**